

Malerier ikke passende synes at have Plads, ikke ere Gjenstand for Aflevering til Politievrigheden.

Det herefter følgende Affnit af Loven omfatter §§ 8—16 og omhandler Straffebestemmelser for selve Skriftets Indhold.

§ 8. Da denne Paragraph ikke udtaler Andet, end hvad der følger ligefrem af Lovgivningens almindelige Regler, finder Udvalget, — dog med Undtagelse af eet af sammes Medlemmer, der anseer det ønskeligt, at den bibeholdes — at den er overflødig, og at den saaledes rettest gaaer ud. For det Tilfælde, at Thinget ikke tiltræder denne vor Formening, indstille vi, at Ordet „derefter“ i den sidste Sætning af første Punktum gaaer ud, og i dets Sted sættes „som beviislig Folge deraf“.

§ 9. Udvalget kan ikke tilraade, at der bestemmes Livsstraf for politiske Forbrydelser. Da derhos den Forbrydelse, som Paragraphen omhandler, kan være større eller mindre, eftersom Raadet er givet paa en mere eller mindre indtrængende Maade, og eftersom den tilstgæede Folge enten i det Hele eller for en Deel er indtraadt, formene vi, at der helst bør gives Dommerne en større Frihed i at vælge Straffens Grad end den Paragraphen indrømmer. Naar der endvidere sees hen til, at det er grove Forbrydelser, som her omhandles, turde det være passende, at Straffen er noget haardere, end simpelt Fængsel, og vi skjønne derfor ei rettere, end at der for disse politiske Forbrydelser maa bestemmes Statsfængsel paa 5 eller flere Aar eller efter Omstændighederne paa Livstid.

Iøvrigt have vi troet at burde give Paragraphen følgende forandrede Redaction:

Den, som ved Trykken raader til Opstand imod Kongen, eller til voldeligt Angreb paa Rigsdagens Sikkerhed og Frihed, eller til med Vold at virke til en Forandring i den ved Rigets

Grundlov bestemte Forsatning, straffes med Statsfængsel paa 5 eller flere Aar, eller efter Omstændighederne paa Livstid.

§ 10. Udtrykkene „Had og Misnøje“ finde vi saa ubestemte at vi ikke kunne tilraade, at denne § beholdes, saaledes som den i Udkastet er affattet. Derimod holde vi for, at der i Modsetning til den Forbrydelse, der omhandles i § 9, optages en Bestemmelse om, hvorledes den, der raader til, paa anden Maade end ved Vold at handle mod den ved Grundloven bestemte Forsatning, i. Ex. den, der raader til at undslaae sig for at erlægge de ved Loven udfrevne Skatter, skal ansees o. s. v. En saadan § troe vi, vil kunne affattes som følger:

Den, som ved Trykken raader til at handle mod den ved Rigets Grundlov bestemte Forsatning, uden at hans Forhold kan henføres under Bestemmelserne i den foregaaende §, straffes med Fængsel fra 3 Maaneder til 2 Aar.

§ 11. Udtrykket „paasiger“ i denne §§ første Linie synes mindre passende, da det i Regelen kun bruges om mundtlige Fornærmelser. Vi foreslaae derfor, at der istedetfor samme sættes „i et trykt Skrift tillægger“. Som Redactionsbemærkning foreslaaes, at Ordet „lige“ i Sens første Linie forandres til „sammen“.

§ 12. Ved denne § have vi ikke fundet Andet at erindre, end at Ordet „særdeles“ i Sens 3die Linie formeentlig bør gaae ud.

§ 13. Et af Udvalgets Medlemmer indstiller, at den i Sens første Punktum forekommende Passus „eller hvori den kristelige Religion lastes og forhaanes eller iøvrigt Grundstøtterne for den sædelige og borgerlige Orden angribes“ bør gaae ud, idet han ikke anseer en saadan Bestemmelse nødvendig eller hensigtsmæssig, men Udvalgets øvrige Medlemmer kunne ikke dele denne Mening. Kun antage vi, at Udtrykket „lastes“ i Sens 3die Linie, der forekommer os bestemt, rettest gaaer ud.